

*Stefan Florian
Garczyński*

*Herb rodziny
Garczyńskich*

1805 – 1833

urodzony w Kosmowie

poeta romantyczny

powstaniec listopadowy

przyjaciół A. Mickiewicza

*Stefan Florian
Garczyński*

*Herb rodziny
Garczyńskich*

1805 – 1833

urodzony w Kosmowie

poeta romantyczny

powstaniec listopadowy

przyjaciół A. Mickiewicza

Stefan Florian Garczyński

urodził się **13 października 1805r.**
w Kosmowie(gmina Ceków-Kolonia).
Wcześnie osierocony, wychował się
u krewnych hr. Skórzewskich.
Ukończywszy Liceum warszawskie
studiował w latach 1825 – 1829
prawo i filozofię w Berlinie.
Kiedy wybuchło powstanie
listopadowe pośpieszył do kraju,
by czynnie w nim uczestniczyć.
Po klęsce powstania przebywał
w Dreźnie, gdzie spotkał
Adama Mickiewicza. W grudniu
1832 roku przesłał na jego ręce zbiór
poezji, który stylistycznie
opracowany przez Mickiewicza
ukazał się drukiem w Paryżu,
w maju 1833 roku.
Dotknięty gruźlicą, leczył się
w Szwajcarii pod opieką Mickiewicza,
który przewiózł umierającego poetę
do Awinionu, gdzie zmarł
20 września 1833 w wieku 28 lat.

Najsławniejsze dzieła:

„Wacław dzieje”
dedykowany A. Mickiewiczowi
„na pamiątkę kilku miesięcy
z roku 1831 razem w Dreźnie
przepędzonych...”.
„Sonety wojenne”
„Wspomnienia z czasów wojny
narodowej polskiej”
będące poetycką kroniką
ważniejszych działań
powstańczych.

Złote myśli Garczyńskiego:

„Jestem tyle wart, ile warta jest ulga,
którą potrafię nieść i radość,
którą potrafię sprawić.”
„Potrzebujemy towarzystwa,
by siebie przeżywać i mierzyć.”
„Przegadanie jest od przemilczenia
stokroć niebezpieczniejsze.”
„Sumienie to coś więcej niż obawa,
że ktoś widzi; to obawa, że sam
nie zapomnę.”

Stefan Florian Garczyński

urodził się **13 października 1805r.**
w Kosmowie(gmina Ceków-Kolonia).
Wcześnie osierocony, wychował się
u krewnych hr. Skórzewskich.
Ukończywszy Liceum warszawskie
studiował w latach 1825 – 1829
prawo i filozofię w Berlinie.
Kiedy wybuchło powstanie
listopadowe pośpieszył do kraju,
by czynnie w nim uczestniczyć.
Po klęsce powstania przebywał
w Dreźnie, gdzie spotkał
Adama Mickiewicza. W grudniu
1832 roku przesłał na jego ręce zbiór
poezji, który stylistycznie
opracowany przez Mickiewicza
ukazał się drukiem w Paryżu,
w maju 1833 roku.
Dotknięty gruźlicą, leczył się
w Szwajcarii pod opieką Mickiewicza,
który przewiózł umierającego poetę
do Awinionu, gdzie zmarł
20 września 1833 w wieku 28 lat.

Najsławniejsze dzieła:

„Wacław dzieje”
dedykowany A. Mickiewiczowi
„na pamiątkę kilku miesięcy
z roku 1831 razem w Dreźnie
przepędzonych...”.
„Sonety wojenne”
„Wspomnienia z czasów wojny
narodowej polskiej”
będące poetycką kroniką
ważniejszych działań
powstańczych.

Złote myśli Garczyńskiego:

„Jestem tyle wart, ile warta jest ulga,
którą potrafię nieść i radość,
którą potrafię sprawić.”
„Potrzebujemy towarzystwa,
by siebie przeżywać i mierzyć.”
„Przegadanie jest od przemilczenia
stokroć niebezpieczniejsze.”
„Sumienie to coś więcej niż obawa,
że ktoś widzi; to obawa, że sam
nie zapomnę.”